

lønnen tilsammen vilde være mindre end selve Raavarens Pris. Men saaledes er Forholdet jo slet ikke. Under alle Omstændigheder bliver Forholdet i det store og hele det, at vi kommer til at betale noget til Udlandet for det udførte Arbejde, og saa længe det er Tilfældet, og vi ikke har noget andet Arbejde at henvise vore egne Arbejdere til, er og bliver det et nationaløkonomisk Tab at lade Befolkningen her i Landet gaa uden Beskæftigelse og indføre de færdige Varer fra Udlandet. Ingen udover nogle handlende vil overhovedet kunne sige, at de har haft nogen Fordel deraf; i næsten alle Tilfælde viser det sig at være saaledes, at den til Landet indførte billige fremmede Vare, billig i Forhold til den Vare, som produceres her i Landet, naar den sælges til Befolkningen, er ført op til en Pris, der i det væsentlige ligger ved den Pris, Befolkningen vilde være kommet til at betale for den her i Landet producerede Vare. Paa Vejen gennem de forskellige Handelsled fordyres Varen saaledes, at Forbrugerne saa at sige ingen Fordel faar af den billige Indkøbspris i Udlandet.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde Gang paa Gang, at paa Stillingen til Spørgsmaalet: Frihandel eller Beskyttelse, skulde det kendes, om man var paa den rette eller paa den forkerte Vej. Jeg har allerede paavist, at det ærede Medlem ikke har nogen som helst Ret til at stille sig op som den rene Frihandelsmand i Forhold til os andre. Hans Standpunkt har paa et givet Tidspunkt været nøjagtig som vort; at det ærede Medlem nu har forandret sit Standpunkt, er en Sag for sig, det kan han ikke tage til Indtægt for sig paa den Maade, hvorpaa han har gjort det overfor os. Frihandel kendes i Øjeblikket faktisk slet ikke, saaledes som Frihandel kendtes tidligere; man vil se, at ude omkring i Verden er saa at sige alle Forhold forrykket, næsten alle Lande har truffet Dispositioner til at værne sig mod Følgerne af de abnorme økonomiske Forhold, der er indtraadt i store Dele af Europa. Men dertil kommer, at vi her i Landet er stærkt paa Vej til, at ogsaa Handelen er blevet fortrøstet, de forskellige Korporationer har hemmelige Aftaler, de kontrollerer hinanden, de holder Priserne oppe ved Foranstaltninger, som hverken Forbrugerne eller Producenterne, der sælger til dem, er i Stand til at kontrollere eller til at øve nogen nævneværdig Indflydelse paa. Derfor er det ogsaa besynderligt, at Venstre ikke har været til at formaa til paa ny at fremsætte det Trustlovforslag,

som en Gang er blevet fremsat og vedtaget med Venstres Tilslutning her i dette høje Ting.

Der er ikke Frihandel i dette Ords almindelige og rette Betydning mere. Men for øvrigt ligger Forholdene slet ikke saaledes, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup vilde give det Udseende af. Naar en vis Del af Befolkningen er stemt for Frihandel og stadig agiterer for Frihandel er det aldeles ikke, fordi denne Del af Befolkningen har mere ideelle Synsmaader end andre Dele af Befolkningen. Naar Landbrugerne bekender sig til Frihandelsteoriene, ligesom ogsaa vi Socialdemokrater har gjort det, er det, fordi det har været i Overensstemmelse med deres Interesser og med de Befolkningsslags Interesser, som de repræsenterer. Den Dag det blev af Interesse for Landbefolkningen at moderere sit frihandleriske Synspunkt, vilde den ogsaa moderere det. Saaledes som Landbrugserhvervet ligger og har ligget og formodentlig fremdeles vil ligge i en Aarrække, er Landbruget interesseret i den frie Vareindførsel, og da navnlig i Frihed for den Vareindførsel, som Landbruget specielt er interesseret i. Men egentlig Frihandel har vi aldrig haft i Danmark. Vi har fri Indførsel for visse Varer, medens vi ikke har det for andre. Nogle Varer har været belagt med en Indførselsafgift af rent fiskale Grunde, andre har været det, fordi man vilde beskytte det paagældende Erhverv. Toldloven af 1908, som bestaar den Dag i Dag, er et tydeligt Vidnesbyrd om, at egentlig Frihandel har vi ikke her i Danmark. Vi har ydet vor Industri en moderat Beskyttelse. Vi Socialdemokrater har altid villet yde den ud fra det Grundsynspunkt, at det var nødvendigt at henvise en Del af Befolkningen til industrielt Arbejde; for et Land som Danmark, der har vanskelig Adgang til Raavarer, var det af Interesse, at man hjalp Industrien i Gang. Derefter skulde det saa vise sig, om den var i Stand til at klare sig selv, og efterhaanden skulde vi saa fjerne den Beskyttelse, vi har givet den. Det har været Socialdemokratiets Standpunkt, og det har ogsaa været Venstres Standpunkt, Venstre har i alt Fald handlet ud fra det Standpunkt.

Det har længe været et Spørgsmaal her i Danmark, som man ikke kunde lade ubesvaret: Hvad skal vi gøre ved vort Befolkningsoverskud? Dette Spørgsmaal foreligger i Dag maaske stærkere end nogen Sinde tidligere. Men det har foreligget allerede i en lang Række af Aar og er blevet besvaret, ogsaa af Venstre, derhen,